

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci **starostlivosti o maloletého T.**, nar. X., t.č. umiestneného v Detskom domove P., zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Považskej Bystrici, dieťa rodičov J. a J., obom bývajúcim v I. a zastúpeným JUDr. A., advokátom so sídlom v P., o osvojiteľnosť maloletého dieťaťa a iné, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 5 P 35/2008, o dovolaní rodičov maloletého J. a J. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 9. apríla 2009 sp. zn. 4 CoP 15/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Účastníkom nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom zo 16. decembra 2008 č.k. 5 P 35/2008-61 určil, že maloletý T., nar. X., dieťa rodičov matky J., nar. X. a otca J., nar. X., ktorý sa toho času nachádza v Detskom domove v P., je osvojiteľný. Súd obmedzil rodičovské práva rodičov maloletého dieťaťa, otca J. a matky J. k maloletému T., a to tak, že rodičia dieťaťa nie sú oprávnení maloleté dieťa vychovávať, zastupovať a spravovať jeho majetok. Súd zvýšil vyživovaciu povinnosť rodičov maloletého dieťaťa stanovenú rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica z 27. februára 2008 č.k. 8 P 1/2008-59 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo 17. júla 2008 sp. zn. 19 CoP 23/2008 zo sumy 702 Sk na sumu 800 Sk mesačne, ktorú sumu je každý z rodičov povinný poukazovať na účet Detského domova v P. vždy vopred najneskôr do 20. dňa v mesiaci od 11. septembra 2008. Zameškané výživné od

11. septembra 2008 do 16. decembra 2008 vo výške 306 Sk uložil každému z rodičov zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet opatrovníka maloletého dieťaťa. Súd zároveň ustanovil maloleťmu dieťaťu T. opatrovníka Detský domov, so sídlom v P., Š., IČO: X. s tým, že opatrovník maloletého je oprávnený a povinný vykonávať rodičovské práva a povinnosti v rozsahu, v akom boli obom rodičom dieťaťa obmedzené. Týmto rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica z 27. februára 2008 č.k. 8 P 1/2008-59 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo 17. júla 2008 sp. zn. 19 CoP 23/2008.

Krajský súd v Trenčíne na odvolanie rodičov maloletého rozsudkom z 9. apríla 2009 sp. zn. 4 CoP 15/2009 rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Rodičia maloletého napadli rozsudok krajského súdu dovolaním a žiadali tento rozsudok spolu s rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Namietali pravdivosť skutkových tvrdení kolízneho opatrovníka maloletého, že po nariadení ústavnej výchovy maloletého T. vo februári 2008 tohto viac ako šesť mesiacov nenavštevovali, neprejavovali o neho záujem a neplnili si rodičovské povinnosti, ktoré im zostali zachované. V odôvodnení dovolania uvádzali podrobné dôvody, pre ktoré si v určitom období nemohli plniť svoje rodičovské povinnosti a tiež konkretizovali svoje terajšie sociálne pomery, ktoré im umožňujú naďalej sa o maloletého T. riadne starať.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica (kolízny opatrovník mal. (T.) k dovolaniu rodičov vyjadrenie nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpení v súlade s § 241 ods. 1 O.s.p., skúmal najskôr, či ich mimoriadny opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, ak to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Občiansky súdny poriadok pripúšťa dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.), ďalej proti rozsudku odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného

v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), a napokon proti rozsudku, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vo výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V zmysle § 238 ods. 4 O.s.p. dovolanie nie je prípustné vo veciach upravených zákonom o rodine okrem rozsudku o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva, o zapretí rodičovstva alebo o osvojení. Týmto ustanovením Občiansky súdny poriadok vyjadruje všeobecnú zásadu, že v dovolacom konaní je vylúčená prípustnosť dovolania proti rozsudkom vo veciach upravených zákonom o rodine (i keby inak vykazovali znaky rozsudkov, proti ktorým je dovolanie prípustné); zároveň s tým však spod uvedenej zásady vyníma určité rozsudky, v prípade ktorých prípustnosť dovolania nie je vylúčená napriek tomu, že nimi bolo rozhodnuté vo veciach upravených zákonom o rodine. Pokiaľ sa v § 238 ods. 4 O.s.p. medzi taxatívne vymenovanými rozsudkami, ktoré predstavujú výnimku zo zásady vylúčenia prípustnosti dovolania vo veciach upravených zákonom o rodine, uvádza tiež „rozsudok o osvojení“, treba túto časť uvedeného ustanovenia, a to predovšetkým so zreteľom na jeho účel interpretovať širšie tak, že prípustnosť dovolania nie je týmto ustanovením vylúčená v prípade rozsudku o osvojení ale aj v prípade rozsudku o osvojiteľnosti.

Dovolanie rodičov maloletého dieťaťa smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu (§ 238 ods. 1 O.s.p.) v takej veci upravenej zákonom o rodine, v ktorej prípustnosť dovolania nie je vylúčená (§ 238 ods. 4 O.s.p.). So zreteľom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom; napadnutý rozsudok preskúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že dovolanie je neprípustné.

Z ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že dovolací súd je viazaný rozsahom dovolania a dovolacím dôvodom vrátane jeho vecného (obsahového) vymedzenia dovolateľom. Obligatórne sa zaoberá len vadami vymenovanými v § 237 O.s.p. a tzv. inými vadami, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolatelia nenamietali, že v konaní došlo k niektorej z procesných väd v zmysle § 237 O.s.p.; existencia takejto vady v konaní nevyšla najavo.

Z obsahu dovolania rodičov maloletého vyplýva, že namietajú správnosť právnych záverov rozhodnutia odvolacieho súdu (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je relevantným dovolacím dôvodom v tom zmysle, že ním možno odôvodniť dovolanie, ktoré je procesne prípustné; tento dovolací dôvod ale sám o sebe prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ v procesnej vade uvedenej v § 237 O.s.p.). I keby tvrdenie dovolateľov o nesprávnom právnym posúdení veci odvolacím súdom (dovolací súd sa opodstatnenosťou tohto tvrdenia nezaoberal), nešlo by o okolnosť, zakladajúcu prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či rozhodnutie odvolacieho súdu (ne)spočíva na nesprávnom právnym posúdení veci, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Z uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie rodičov maloletého dieťaťa je procesne neprípustné. Dovolací súd preto ich mimoriadny opravný prostriedok odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúci proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie neprípustné.

V dovolacom konaní neboli rodičia maloletého dieťaťa úspešní. Dovolací súd nepriznal ostatným účastníkom dovolacieho konania náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nepodalí návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. novembra 2009

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková